

Spoštovani farani!
Majniški župnijski list je že pred nami! Kako vztrajno obračamo liste knjige, ki jo vsak izmed nas piše s svojim življenjem! Stvari oz. dogodki, ki se drug za drugim vrstijo, pa nas ne puščajo neprizadete.
Zopet nas je najbolj vznemirilo vreme. Mraz oz. pozeba je tudi letos marsikje povzročila veliko slabe volje. Največji dogodek, ki se je seveda tudi letos zgodil, in ki nas vsakič – kljub najrazličnejšim preizkušnjam ne spravi v obup - napolnjuje z novim upanjem, pa je velikonočna skrivnost.

Povzemam nekatere misli, s katerimi je celjski škof Maksimilijan Matjaž v medškofijskem listu za duhovnike prav nas nagovarjal k upanju, ki ne razočara in obrodi sadove. Ves velikonočni čas – pravi – ki je daljši kot postni, se v bogoslužju vedno znova pojavljajo isti prizori in teme. Apostoli prve Cerkve vztrajno ponavljajo, da ne premorejo drugega kot Jezusovo ime, po katerem Sveti Duh dela čudežne stvari

in nagovarja množice. Vstali se na različne načine srečuje z učenci in jih skuša prepričati, da je živ. Prav njegovim izbranim apostolom pa ni bilo lahko sprejeti velikonočne vere. Njihova srca so se težko ločila od časov, ko je Jezus še hodil z njimi po Galileji in so jih spremljale velike navdušene množice. Tudi sami so takrat sanjali o hitri zmagi nad vsemi nasprotniki, o dokončnem razkritju božje slave, ko se bodo spet vzpostavili slavni prestoli očakov in bodo sedeli na Mesijevi desnici in levici.

A z izkušnjo velikega petka so se jim te predstave podrle in spet so se morali vprašati o smislu svoje odločitve. Evangelist Janez poroča, da so se hoteli vrniti domov, v domačo Galilejo in k svojemu delu, ki so ga poznali. A tudi pri tem niso bili uspešni. Njihove mreže so ostale prazne, kot njihova srca.

»Vrzite mreže na desno stran čolna«, jim je z obrežja klical Nekdo, ki so ga komaj prepoznali. To naročilo Vstalega jih je prebudilo. In mora odmevati in prebujati tudi vse nadaljnje generacije Jezusovih učencev in apostolov. »Vrzite mreže na drugo stran!« Če smo že desetkrat poskusili na enak način in smo bili desetkrat neuspešni, bi bilo smiselno ustaviti se, narediti drugače. Vedno je močna skušnjava, še posebej v negotovih časih, da bi se držali istih metod in načinov, ki so nekoč delovali. A kakor se spreminjajo časi, orodja in ljudje, bi se morala spreminjati tudi »orodja« in način, s katerimi prinašamo evangelij o vstalem Kristusu svetu. Vsaka generacija bo namreč morala sama prehoditi pot iz Jeruzalema v Galilejo in tam ob Tiberijskem jezeru prepoznati Vstalega.

Spodbuda velja tudi vsem nam, ki bomo prebirali te vrstice. Velikonočni čas se počasi izteka. Binkoštni dogodek, s katerim se ta čas končuje, naj nas tako nagovori, da bomo tudi po veliki noči in po velikonočnem času ostali velikonočni kristjani.

p. Jože, župnik

Šmarnice

Majniška pobožnost, ki bi se ji lahko zgodilo, da bi v luči vsakokratnega obhajila oz. birme izgubila svoje mesto v življenju župnije. Od nekdaj je tako, da so se predvsem otroci – veroukarji radi zbirali k tej pobožnosti, prepevali v čast majniški Kraljici in vsako leto prisluhnili šmarničnemu branju.

Sv. birma – naše župnijske binkošti

Današnja prva majniška nedelja, ko smo prejeli pričujoči župnijski mesečnik, je že četrti dan devetdnevnice pred birmo. Imeli jo bomo 11. majnika ob 15h. Veroukarji 8. in 9. razreda so za ta veliki korak na poti njihove osebne vere pripravljeni. Nebeškega Očeta, ki po svojem Sinu in Svetem Duhu razliva svoje darove prosimo, naj jih velikodušno podeli tudi tem našim pripravnikom na njihov prejem. Mi – vsa župnija pa predvsem v teh dneh radi molimo zanje in za njihovo odprto srce, da bi tudi po birmi ostali Gospodove priče.

Prvo sv. obhajilo

Druga pomembna župnijska slovesnost. Ob koncu šolskega oz. veroučnega obdobja se vsako leto veroukarji 3. razreda prvič srečajo z evharističnim Gospodom. Letos jih je deset in bodo to dočakali v nedeljo, 2. 6. pri pozni sv. maši. Božji Sin se je v svoji ljubezni na tako izviren način sklonil do človeka in do slehernega izmed nas, da ne smemo in ne moremo ostati ravnodušni.

Prvoobhajanci se tega dne zelo veselijo, mi pa jim bodimo podobni. Ne bi bilo prav, če bi se tako navadili prejemati obhajilo, da bi nas prejemanje premalo nagovorilo.

Poletna žegnanja

Kakor živimo in se kot kristjani uresničujemo v župniji sv. Trojice, tako imamo tri poletna žegnanja. Po vrsti si takole sledijo: duhovsko – 19. 5. pri sv. Duhu na Rodnem vrhu; župnijsko/trojiško – 26. 5., ko bomo počastili sv. Trojico, našo farno zavetnico in Antonovo – 16. 6. pri podlehniški podružnici. O vsakem od teh treh žegnanj je bilo več zapisano že v zadnjem župnijskem listu za mesec mali traven (april).

Na tem mestu lahko dodamo le to, da smo za prvi dve slovesnosti uspeli naprositi duhovnika-gosta, ki bo »glavni mašnik«. Danes to postaja posebnost, saj duhovnih poklicev oz. duhovnikov primanjkuje. Na Rodnem vrhu bo maševal p. Danilo Holc, pri sv. Trojici pa p. Emil Križan. Maševal bo kot zlatomašnik; iskrene čestitke že vnaprej! Mašnika, ki bi »povzdignil« Antonovo žegnanje v Podlehniku, še iščemo in upamo, da ne zaman.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191